

har set en inflation i forespørgsler om ting, der måske ikke kan bære en hel forespørgselsdebat. De 2 timer på en uge kan vi vel nok afsætte, og jeg vil stadig opfordre SF til at stemme for begge forslag.

Formanden:

Tredje omgang korte bemærkninger til fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Så gør vi det kort. Jeg vil bare sige til hr. Søren Søndergaard, at vi vil bestræbe os på, at den debattime, som vi foreslår, bliver en aflastning af forespørgselsdebatterne; det er altså meningen med den. Vi vil prøve at se, hvordan det går, og jeg opfordrer også Enhedslisten til at tage del i den på de vilkår. Hvis det så viser sig, at tiderne er for korte – det er bestemt noget, jeg er opmærksom på – eller at det bliver for stift, fordi det er for svært, så lad os kigge på det igen.

Formanden:

Så er det fru Pia Gjellerup som ordfører.

Pia Gjellerup (S):

Om det skal være hr. og fru, har kunnet optage sindene indtil videre. Det gør det ikke i Socialdemokratiet. Vi har sagt meget kort: Man skal foretage den lakmusprøve, der hedder, at hvis vi nu ophæver det, vil vi så synes, det lyder mærkeligt, når vi fra talerstolen siger for- og efternavn til hinanden. Næh, det tror vi ikke. Vil det lyde mærkeligere, og vil vi alle sammen sidde og vente på, at vi fortaler os og kommer til at kalde hinanden for hr. og fru igen? Det er vi helt overbevist om at vi vil synes er ganske komisk.

Se, når vi selv tror, at vi vil synes det, så vil befolkningen også synes det, og de synes allerede i vid udstrækning, at det måske ikke nødvendigvis er komisk, men det er mærkeligt. Det er baggrunden for, at vi ganske uproblematisk stemmer for forslaget, og vi synes også, det er forholdsvis uproblematisk, om det bliver vedtaget eller ej. Vi skal nok kunne blive ved med at vænne os til at sige hr. og fru og tale ordentligt om hinanden, men vi håber sådan set, at vi kommer til at bruge for- og efternavn alene. Det er nutidigt.

Så til tre andre ændringsforslag, hvoraf det ene vedrører åbne udvalgsmøder. Jeg gjorde en del ud af det ved førstebehandlingen og har

også været med til at give et betækningsbidrag i udvalgsbetænkningen, som skitserer noget af det, der gør, at vi for øjeblikket ikke tager positiv stilling til åbne samråd.

Jeg synes i øvrigt ikke, som fru Margrete Auken gør det, at man sådan ganske skal overse de fysiske ting. Det betyder selvfølgelig et eller andet, men det kan man planlægge sig ud af på et tidspunkt. Det er i hvert fald ikke det, der skal stoppe det på længere sigt, for det kan man selvfølgelig finde ud af. Men der er et par instrumenter, som vi i Socialdemokratiet synes er meget spændende at få i funktion, før vi ser på åbne samråd.

Det ene er de høringer, som vi allerede nu kan etablere, og som vi ikke bruger i nogen synderlig udstrækning. Der er nogle udvalg, der har vænnet sig til det, og som gennemfører høringer flere gange om året, og det er vores klare indtryk, at både udvalgene og omverdenen får meget ud af det. Der bliver plads til en meget spændende debat, hvor vi har de politisk sagkyndige og de fagligt sagkyndige uden for huset, som møder hinanden i en udveksling af meninger, holdninger, synspunkter og viden.

Vi vil gerne give tilsagn om, at det vil vi medvirke til. Vi har faktisk tænkt os at bruge lidt tid på at overbevise hinanden om, hvordan vi praktisk griber det an, således at det breder sig til flere udvalg end dem, der allerede har fundet ud af at bruge dette instrument på en god måde.

Derudover skaber vi to nye ting i den forretningsorden, vi har til afstemning. Det er de oprindelige forslag om for det første det indledende møde, hvor ministrene kommer og skitserer, hvad der er af initiativer fra regeringens side, i en debat under en åben samrådsform i udvalgene. Det synes vi er godt at prøve af på den måde, og det er i hvert fald et sted, hvor vi ved, at der er ganske meget at tale om.

For det andet foreslås det, og det har været meget overset i debatten, at udvalgene kan anmode om en redegørelse fra en minister og derved flytte væsentlige debatter fra udvalgene og over i Folketinget. I Socialdemokratiet synes vi, at det i virkeligheden er den rigtige vej at flytte debatten, nemlig fra udvalgene og over i Folketinget, i stedet for, som der godt kunne ligge i det at etablere åbne samråd, at flytte mere af debatten fra Folketingssalen og over i de åbne samråd.

Derfor vil vi gerne tøve og se de tre instrumenter virke – de to er ikke vedtaget endnu, men bliver det forhåbentlig om lidt – og så se